

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklame, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Južna železnica in slovenščina.

x. Ko se je pred leti — bilo je za taborovanja — vozil slovenski rodoljub iz Gradca do Maribora, vprašal ga je nemški sopotnik, kje je meja mej Štirsko in Kranjsko. „Take meje mi ne poznamo“, odgovoril mu je rodoljub, „slovenska meja pa je tukaj (vlak se je ravno bil ustavil v Spielfeldu). Odtod naprej do jadranskega morja bivajo sami Slovenci.“ Omenjenemu sopotniku, ako ni bil podkovan v avstrijskih etnografskih razmerah, morala se je taka trditev zdeti neresnična, ali vsaj močno pretirana, kajti na svojem daljnem potovanju preko slovenskega Štajerja, Kranjskega in Primorskega do Trsta slišal je klicati postaje samo po nemški, videl je na železniških postajah nabite samo nemške oklice in slišal železniške uradnike občeati samo po nemški.

Tako je bilo pred 15 leti in tako je še danes ob vseh progah južne železnice vzlic mnogokratnim pritožbam v javnih glasilih in pri ravnateljstvu. Južna železnica, dasi več ko 600 kilometrov njenih prog teče po slovenskih tleh, ni le v

svojem vodstvu, ampak do najnižjega služabnika izključljivo nemško društvo. V javnem življenju, v uradih, povsod drugod pridobil si je slovenski jezik veljavo na domačih tleh, le južna železnica, kateri ravno Slovenci ne malo pripomogajo do njenega velikanskega prometa, oholo prezira narod, po čegar ozemlju teče, ter ga s tem v gmotnem oziru oškoduje, v narodnem pa ponižuje.

Lahko bi navedli celo vrsto slučajev, v katerih so slovenske stranke gmotno škodo na denarji in času trpele, ker neso razumele uradnikov in sprevodnikov. Pogostoma se prigodi, da slovenska stranka zgreši pravo postajo, ker ne pozna nemškega imena, s katerim jedino jo kliče konduktér. Vozi se naprej in ko zve za pomoto, mora še plačati za vožnjo nazaj do zgrešene postaje in pri tem veliko časa zamuditi. Isto tako je s tovari, kjer stranka zaradi neznanja jezika na vsprejemnih in oddajalnih listih nema nobene kontrole.

Pa ne le, da južna železnica sama neče upeljati slovenskih tiskovin, prigodilo se je celo na slovenskem Štírskem, da je kak oholi uradnik branil se vsprejeti tovarno blago na slovensko-nemški tovarni list, kakeršni so bili na Kranjskem navadni. Na primer bil je na Slovenjo-Bistriškem kolodvoru neki uradnik najnižje vrste, kateri je imel vsprejeti za prevoznjo v Ljubljano sod vina in zaboj s sadjem. Voznik, ki je pripeljal blago, izroči ga s slovensko-nemškim kolekovanim tovarnim listom. Ko ga tisti uradniček zagleda, vskipi mu furor teutonius in v sveti jezi kriči, seveda nemški, da na tak list ne vsprejme blaga. Ne dovolj, zgrabi list in ga raztrga na drobne kose. Voznik se po pravici huduje in po posredovanju stacijskega predstojnika se vendar vsprejme blago ter je moral vročekrvni Tev-ton spisati sam nov tovarni list in plačati kolek. Ko je o tem surovem in razžaljenem ravnanju poizvedel odpošiljatelj, pritožil se je naravnost pri generalnem vodstvu na Dunaji in vsaj toliko dosegel, da so se odslej vsprejemali brez ugovora slovensko-nemški tovarni listi.

Kakšnega političnega in narodnega mišljenja da je večina uradnikov južne železnice, zlasti na Štajerskem, in Koroškem, pokazali so zopet pri poslednjih volitvah za državni zbor. „S. Post“ poroča,

da neso le skoro povsod glasovali z liberalno stranko, temveč tudi z vsem svojim uplivom agitovali proti Slovincem. Mariborski sekcijski inženér Prochig je iz svoje pisarne pošiljal ukaze na vse strani, da morajo železniški služabniki glasovati za nemško-liberalce. Konduktéur Schäffer, ki ima v Karčevini volilno pravico, dobil je odpust na dan volitve, da je lahko v Karčevini glasoval za liberalca. Volitev v Cinzatu pri sv. Lovrenci se je ovrгла — izvoljena sta bila dva Slovence — ker sta južno-železniška uradnika reklamovala. Pri drugi volitvi sta oba prišla volit proti Slovincem, pa k sreči nič opravila. V dan državnozbornske volitve v Mariboru svirala je godba južno-železniških delavnic ves dan na čast nemško-liberalnim volilcem, vzlasti „Deutsche Wacht“, da jih je tolažila za propad. Pri volitvi v mestni skupini Mariborski vodil je Fischer vse petakarje iz delavnic, da so glasovali za kandidata Aussererja, Slovincem in vladi nasprotnega. Isto tako delali so južno-železniški uradniki na Koroškem in nesmo slišali, da bi ravnateljstvo bilo kdaj opominjalo svoje služabnike, da neso zato nastavljeni, prepirati se z narodom, mej katerim živé in s katerim imajo največ posla.

Vse drugače ravna vodstvo državnih železnic, kateremu na čelu stoji g. baron Czedit. Proglasili smo njegovo okrožnico z dne 4. junija 1885. v kateri zopet priporoča uradnikom, baviti se ne s splošno, ampak le s prometno politiko in ostro graja udeležitev agitacije pri volitvah, (ne da bi komu omejeval njegovo volilno svobodo), ker s tem dotičniki neso varovali one neutralitete, katero zahteva služba. Konečno takim uradnikom, kateri se bolj brigajo za politične zadeve, kakor za železniško službo, preti, da se bode v interesu službenih ozirov proti njim posluževal primernih naredeb, ako se bodo še utikali v političke agitacije.

Pa tudi v drugem oziru naj bode vodstvo državnih železnic vzgled vodstvu južne železnice. Nedavno smo poročali, da je vodstvo državnih železnic, dasi le kratka proga Ljubljana-Trbiž teče po slovenskih tleh, dalo vse tiskovine, oklice, instrukcije za železniške čuvaje itd. napraviti v slovenskem jeziku. Prijetno presenečeni smo bili, ko smo na

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Dveintrideseto poglavje.

Pariška rodbina.

(Dalje.)

Saj imam še dovolj časa, papa, odvrnil je Henrik zdehaje. Sledeče leto mi bodeš najel utepalca.

Čemu? Kaj ti je treba kakor papigi narokati?

Vsak najme utepalca, odvrnila je Jenny z ramami zmajaje. Poglej le sina bankirja Petita. Kar nič ni znal, pravi bebec je bil. V treh mesecih pa so mu v glavo vlili kar celo enciklopedijo; celo njegovi izpraševalci so se mu čudili.

In tri mesece pozneje je nevednejši nego pa poprej.

Kaj to de! rekla je Jenny; bil je vender bakalar, in ta naslov dovede do vsega.

Postani tedaj tudi ti, sinko, ter ne čakaj bodočega leta; jaz hočem, da imaš s sedemnajstim letom že svojo službo.

Prej mora pač še izvršiti pravoslovje, odvrnila mi je žena.

Da, da, tri dolga leta v gozdiči (Bois de Boulogne) in drugod sprehajati se in nazadnje prestati dolgo bolezen, ki se izpit imenuje. Tri leta, najlepša leta svojega življenja izgubiti z lenobo ali z drugim žalostnim razveseljevanjem! O tem nečem ničesar vedeti. Henrik naj si najprej izvoli svoj poklic, svoj stan, potem pa naj se resnobno uči pravstva, ter je naj izvrši. Govori, sinko, kateri stan si si izbral?

Kateri je tebi ljub, odgovoril je, ter je mater objel. Jenny se mu je nasmehnila, kakor bi mu bila hotela reči: Potrpi, sinko dragi, oče ni pri zdravi pameti.

Ali nemaš za nič veselja, za nič poklica? vprašal sem Henrika.

Ne, papa, to je vaša skrb. Da le v Parizu ostanem, da jaham, ter se s svojimi prijatelji kratkočasim, vse drugo mi nič ni mari.

Dragi dečko, kako naju ima rad! rekla je Jenny, ter ga po kodrih gladkala.

Kratkočasiti se, vzklíkní sem, kdo te je priučil takih načel? Prijatelj, človek ni na svetu, da bi se kratkočasil. Delo, trud mu je zapoved božja,

brzda naših strastij, slava in sreča tega življenja. V Ameriki ni človeka tvojih let, ki ne bi bil popolnem nezavisen in ki ne bi se zavedal svoje dolžnosti in svoje časti.

Danijel, rekla je Jenny z očitno nemirnostjo, zakaj pač mučiš tega otroka, ki le želi tebi dopadati? Počakaj vender malo; storil bode, kar vsak stori.

To se pravi, ničesar ne bode storil.

Dobil bode službo.

To ravno je, kar sem rekel, odvrnil sem, razburjen po tej materni slabosti. Služba, to je imenitna beseda, moj sin postane služnik!

Kakor dandanašnji vsakateri, odgovorila mi je žena. Le pokaži mi jednega sina iz dobre rodovine, ki bi bil kaj družega. Zakaj hočeš ti biti čudak?

Kaj! rekel sem Henrik; ali nečeš rajši sam si poiskati svoje sreče in svoje stanje ustanoviti si le z lastnim delom in z lastno nadarjenostjo? Ali nezavisnost nič ne velja? Ali nečeš postati odvetnik, zdravnik, tvornik, kupec?

Zakaj mu rajši ne nasvetuješ, naj bi postal dišavar? rekla je Jenny z zaničevanjem, ki me je žalilo.

vseh postajah gorenjske železnice zagledali poleg nemških tudi slovenska naznanila.

Ako državna železnica za jedno kratko progo preskrbi vse tiskovine v slovenskem jeziku, smemo tembolj zahtevati, da južna železnica dalje ne odlašaja, zadostovati opravičenim zahtevam naroda, po katerega pokrajinah teče glavna proga in najvažnejše postranske. Južna železnica ima itak skoraj najvišje tarife za prevažanje ljudi in tovorov, o čemer je govoril v lanskem deželnem zboru pokojni vitez Schneid, v železniškem svetu pa g. Luckman. Ne dovolj tedaj, da južna železnica izseda ljudstvo po svojih pretiranih tarifih, žali še narod po agitaciji svojih uradnikov in popolnem preziranju deželnega jezika.

Če je železi, da se katera železnica podpravi, velja to v prvi vrsti o južni železnici, katera bi nikoli ne smela preiti v privatno last vsemogočnega francoskega društva in katera zdaj nema drugega namena, nego napolniti Rothschildom njihove nikdar site žepe. Toda govoriti o brezozirnosti južne železnice glede tarifov in njenem obnašanju proti zidanju novih postranskih prog, nam bo še prilika. Danes smo hoteli le označiti njene razmere do slovenske narodnosti.

V narodnem oziru pa imamo pravico zahtevati:

1. da so na progah Spielfeld-Trst-Gorica, Maribor-Beljak, Pragersko-Čakovec in Zidani most-Brežice sami taki uradniki in služabniki nastavljeni, ki so slovenščine popolnem zmožni;

2. da se vsi javni napisi, oklici, naznanila na postajah napravijo tudi v slovenskem jeziku;

3. da kondukerji imena postaj tudi slovenski kličejo, kar je sicer že ukazano, pa se navadno ne izvršuje;

4. da so vse tiskovine, katere dobiva občinstvo v roke, ne le nemške, ampak slovensko-nemške.

Ker je južna železnica privatno podjetje, jej v tistih stvarih državne oblasti nemajo naravnost zapovedovati, pa država ima vsakako vrhovno oblast in sme zahtevati od železnice, da v vsem svojem poslovanju tako ravna, kakor je na korist in v olajšavo občinstvu. Ko bi se oglašali pri vodstvu južne železnice ljudski zastopi, na primer kranjski deželni odbor, poslanci, okrajni ali občinski odbori, bi vodstvo moralo ozirati se na zahteve, ki gotovo neso pretirane in popolnem opravičene. Slovenci sami pa, ki imajo opraviti z južno železnico, naj varujejo pravice svoje narodnosti.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 30. junija.

Kmetске občine volilnega okraja Hietzing-Bruck na Spodnjem Avstrijskem volile so v **državni zbor** liberalca Fischera s 186 glasovi. Protisemit Witmann dobil je pa 160 glasov. — Dr. Smolka baje ne bode več predsednik zbornice poslancev. Vlada namreč želi bolj energičnega predsednika, ki bode bolj znal galerijo in opozicijske poslance strahovati. To bode tudi potreba, ker se je število odločnih elementov

Kaj lepo, gospa! na svojo korist tehtati sladkor, je tedaj nekako sramotno, a za vlado pisma pečatiti in pobotnice nabirati in nabadati, pa je nekaj plemenitega, nekaj slavnega! In da se pride do tja, mora se prositi, beračiti, zatajiti svoje mnenje, prilizovati se ljudem, čegar rok bi se drugače nikdo ne dotaknil.

Vsakteri to stori, odvrnila je Jenny. Ali se ti držiš za modrejšega in krepostnejšega, kot vse drugi?

O predsodek! predsodek! vzkliknil sem. Paul-Louis ti imaš pač prav: Mi smo narod služnikov!

Jaz sem kar divjal. Široko stopaje sem hodil gori in doli po sobi ter sem z roko ob mizo udaril. Henrik pobesil je glavo ter molčal. Jenny ozirala se je za menoj vsa zbledela in s stisnjenimi ustnicama.

Danijel, rekla je, končaj, prosim te, ta smešni prizor; ne izpozabi, da ne morem prenašati tolike razdraženosti. Ko se ti bode ohladila kri, upam izpametovati se bodeš. A ta trenotek pač več ne veš, kaj govoriš.

Gospa, odvrnil sem jej, te besede, vpricho mojega sina izgovorjene, dozdevajo se mi jako neumestne; ne prezirajte dolžnega mi spoštovanja.

na levisi precej povečšalo. Vlada bi bila narajši videla, da bi bil voljen predsednikom zbornice grof Henrik Clam Martinic. Ta pa neki ne mara vsprejeti te časti, pa tudi bi se težko dobila večina zanj, ker ima še v českem klubu mnogo nasprotnikov. Sedaj se pa govori, da bi predsednikom volili viteza Smarzevskega. — Poslanec Zallinger se baje zopet misli bolj trdno združiti z drugimi nemškimi konservativci. Spoznal je najbrž, da bi osamljen v državnem zboru ničesar ne dosegel. V petek je ta poslanec namreč v Klausenu bil sklical shod volilcev. Na tem shodu izjavil je, da bode zopet ustopil v Lichtensteinov klub, in rekel, da on želi, da bi se oba konservativna kluba zopet zjedini, ker se pa žalibog ne bode dalo doseči zaradi nasprotja mej konservativnimi vodjami. Zallinger je bil namreč največ kriv, da so se razklali nemški konservativci, a kakor se sedaj vidi, obžaluje svojo zmoto.

Cesar imenoval je dosmrtnimi člani **ogrske** gosposke zbornice: kamornika Josipa Barcsay-a, najvišjega dvornika cesarjeviča naslednika grofa Karola Bombellesa, generalnega ravnatelja Budapeštanskega delniškega društva velikega parnega mlina Konrada Burghardta, tajnega svetnika Kolomana Glyczya, pisatelja Pavla Gyulaya, velikega župana Josipa Hertelendy-ja, Budapeštanskega zdravnikarja za oči dr. Ignacija Hirschlerja, pisatelja Pavla Hunfalvy-ja, vseučilišnega profesorja in podgovernerja avstro-ogrske banke Julija Kautza, predsednika Budapeštarske trgovske in obrtne zbornice barona Friderika Kochmeistra, velikega trgovca Pavla Luczenbacherja, ravnatelja hipotekarne banke Antona Lukacza, vseučilišnega profesorja dr. Aleksandra Lumnitzer-ja, FML, Ivana Mariassyja, prisednika septimviralnega stola v pokoji Stepane Melcerja, velikega župana Valentina Mika, veleposestnika Mixicha, najvišjega dvornika nadvojvode Josipa barona Ad. Nyarija, najvišjega dvornika cesarice barona Fr. Nopeo, tajnega svetnika Pavla Ordody-ja, velikega župana Sigmunda Ormosa, velikega župana Nikolaja Pecla, nadžupana Budapeštanskega Karola Ratha, posestnika barona Ludovika Simonyi-ja, tajnega svetnika Pavla Somssichja, politehniškega profesorja Josipa Stoczka, državnega poslanca Karola Svaba, predsednika prve Peštanske hranilnice Karola Varady-ja in arhitekta viteza Ybla.

Vnanje države.

Kakor se govori, bode **papež** v kratkem imenoval tri nove kardinale in sicer Schiaffina, Capuc-latra in Battaglinija. Italijanski vladni krogi bi bili tudi zelo zadovoljni s tem imenovanjem, ker so vsi trije jako zmerni prelati.

Francoski senat zavrgel je volitve štirih senatorjev iz departementa Finistere, ker se je neki preveč duhovščina mešala v volitve in s svojim pritiskanjem ovirala volilno svobodo.

Italijanska ministerska kriza še ni rešena. Nobeden neče prevzeti ministerstva vnanjih zadev. Sedaj se govori, da Depretis poleg predsedništva prevzame sam začasno vodstvo vnanjih zadev, drugi ministri pa ostanejo.

V neugodnejšem položaji ni nastopila še nobena vlada, kakor sedaj konservativna na **Angleškem**. Kakor se iz izjav Gladstonovih razvidi, je trikrat prosil Salisbury vodje prejšnje vlade za podporo in ti mu neso nič drugega obljubili, kakor da bodo dovolili budget. Kar koli bode drugega poskusila nova vlada, se jej bode ustavila sedanja večina. Sploh se pa misli, da pri volitvah ne zmagajo konservativci. Mnogo jih je tega mnenja, da je Salisburyjevo ministerstvo poslednje konservativno ministerstvo v Angliji. Ko stopi novi volilni zakon v veljavo, ne bodo namreč v Angliji nikdar več zmagali konservativci. Zmerni liberalci in radikalci bodo sedaj glavni stranki v Angliji.

Novi **severnoameriški** predsednik Cleveland imenoval je Kelleya poslanikom Severnoameriš-

kih združenih držav na Dunaji. Dunajska vlada pa ni vsprejela tega imenovanja in Kelley, ki je že na potu v Evropo, se bode moral vrniti zopet v Ameriko. Uzrok temu je, da je pred leti Kelley v nekem govoru jako hudo napadal Italijo. Že lani je bil imenovan poslanikom v Rimu, pa ga Italija ni vsprejela. Avstrija ga pa tudi ne more, ker živi v prijateljstvu z Italijo.

V **Braziliji** se vse stranke bolj ali manj odkritosrčno bavijo z vprašanjem, ki se tiče osvobojenja robov. Novo ministerstvo, katero je v maji sestavil Joao Antonio Saraiva, je pri prvem nastopu v zbornici naznanilo, da se strinja s predlogom poslanca Adré Freury-ja. Po tem načrtu bi se vsi robi osvobodili v sedmih letih. Pred vsem bi se moralo po vsej državi izvršiti novo številenje robov. Pri tem številjenju se mora naznaniti ime, spol, starost, rod in, če mogoče, tudi vrednost vsakega roba. Za vrednost pa ta projekt določuje neko maksimalno vrednost. Moški robi spod 20 let se ne bodo smeli ceniti nad 1000 milreisov (1 milreis je blizu 2 gld. 50 kr.), do 30 leta nad 800, do 40 let nad 600, do 50 let nad 400, do 60 let nad 200 milreisov. Cena ženskim robom se ima za 25% nižje določiti. Robi, ki so spolnili šestdeseto leto, morajo še tri leta služiti pri svojem gospodarji, starši pa dobe svobodo s 65. letom. Oboji se pa morajo odkupiti od svojega gospoda za polovico cene, ki je določena za najvišjo starost. Na ta način osvobojeni bodo nadalje stanovali pri svojem gospodarji, ki jim je zavezan preskrbeti stanovanje, obleko, hrano in pijačo, v boleznih tudi postrežbo, zato mu pa bodo opravljali dela, ki so primerna njih močem. Mlajši robovi se pa bodo odkupili iz posebne zaklada za polovico določene cene. Ta zaklad se bode nabiral iz posebnih, za to določenih taks in dohodkov, 5% doklad na vse davke in carine in z vsakoletno izdajo 5% državne rente. Nadalje določuje ta zakon, da se noben rob ne sme odpeljati iz pokrajine, v kateri je bil upisan, ko je bil objavljen ta zakon, izimši, če se je tudi preselil njegov gospodar. Osvobojenec bode pa moral 5 let po osvobojenju bivati v tistej občini, v kateri je bil osvobojen, če ne, bode veljal za klateža in ga bodo obsodili k prisilnemu delu. Izvzeti so samo oni robi, kateri bi se preselili v drug kraj zaradi kake bolezni. Osvobojeni robi, ki ne bi hoteli delati, se bodo tudi obsodili k prisilnemu delu. Rob, ki bi skušal ubežati, zgubi za vselej pravico do osvobojenja, in kdor bi mu pomagal k begu, plačati bode moral veliko globo. Nadalje bode ta zakon določeval, da vse določbe, ki ovirajo osvobojenje robov, zgube veljavo.

Dopisi.

Z Dunaja 26. junija. [Izv. dop.] (Karavelova slavnost.) Kdor je prisustvoval Luben Karavelova večeru, ki ga je priredila bolgarska mladež na Dunaji, nikdar mu ne pride iz spomina prekrasna slavnost. Da si videl to slovansko mladež, ki jo je združil duh Karavelova, srce bi ti bilo utripalo vesolja. Bolgarskih vseučilišnikov je jedva petindvajsetorica, a kar je primanjkovalo številu krepkih bolgarskih mladeničev, to popolnila je njih navdušenost, to pridodali so tudi slovanski vseučilišniki raznih narodnostij. Osobito Slovencev bilo je toliko, da si jih redko kdaj videl tako mnogobrojno pri slovanski slavnosti, razen slovenske. Za njimi pridejo koj dični članovi hrvatskega „Zvonimira“, ki so ta večer igrali glavno ulogo. Predsednik Bolgarov g. D. Nestorov, visokoraščen, črnobradat, velesimpatičen mož, pozdravil je mnogoštevilne goste v imenu Bolgarov. Pevci „Slovenije“

Dragi moj, rekla je, ti si bolan.

Dovolj, zakričal sem, to milovanje je že najbolj nespodobno. Pokazati vam hočem, kdo je glavni rodbini. Kljuba vašim predsodkom in vaši obupnosti prisilil bodem hčer, da se po svoji naklonjenosti omoži, sina pa bodem prisilil, da si izvoli stan po svojem okusu, da si izvoli nezavisen stan.

Danijel, ti si norec, rekla je Jenny s sklenenimi rokami.

Jaz sem prav zdrave pameti, gospa in pokazati vam hočem, da sem gospodar v svoji hiši.

Nori, vzkliknila je žena ter jela se jokati; objela je Henrika, ki se je tudi začel jokati.

Ta trenotek so se široko odprle dvokrilne duri in napovedali so nam doktorja Olybrija.

Triintrideseto poglavje.

Doktor Olybrius.

Pred seboj ga vidim še dandanes, kako je vstopil. Plešasto čelo z nekaterimi rudečimi kodri, ki so na desni in levi strani dol viseli, zlate naočnice, hlinjeno smehljanje, trojno brado, ki se je v globčini širokega ovratnika izgubljala, zelen frak, obrobjen s trakom vsek barv božje mavrice, vse je naznanjevalo bebca, ki je srečo imel. Za njim stopala sta, kakor dva sodna birača, odvetnik Reynard

in polkovnik Saint Jean. Prvi imel je prave oči domače kune, s katerimi je, kot je bila podoba, neprestano iskal luknje, da bi se vanjo skril, debeli polkovnik pa je na berglji težavno za seboj vlačil debel trebuh in svoj protin. Kaj naj pomenja ta čudnoliki prizor? Žalibog, le prepozno sem to na svojo škodo izpoznal.

Dobro jutro, lepa gospa, rekel je doktor Olybrius, prijemši jo za roko ter roko poljubivši? Le pazite; srce je najslabotniši stroj v ženskah; ne dajte se svoji občutljivosti umoriti.

Dobro jutro, doktor, nadaljeval je z viteškim glasom, molivši mi roko, katere si nesem drznil zavrniti. Veseli me, da ste ustali. Prihajam tudi kot prijatelj, a ne kot zdravnik. To sem rekel tudi tema gospodoma, ki sta kot soseda prišla za vas povprašat, in ki se nesta drznila z menoj vstopiti.

Dobro jutro, gospod Lefebvre, rekel je polkovnik. Panana duša! bili smo tedaj bolni? A krošnja je močna; veseli me, da vas vidim, pri moji duši!

Reynard ni klel, a s tako medenim glasom mi je izrekel dvoumen poklon, ki me je močno razžalil, da si prav nesem vedel, zakaj.

(Dalje prih.)

in „Zvonimira“ pod vodstvom Hrvata Floršića peli so prav lepo makedonske pesni. Tak bil je uvod. Spored vršil se je natanko. Odlikovali pa so se posebno „Zvonimirovi“ tamburaši, pokriti z jugoslovanskimi čepicami. Po dvakrat, trikrat morali so ponavljati slovanske komade. Nestorov govoril je potem v krepkih besedah o pomenu Karavelova za bolgarski narod, bolgarsko literaturo. Izmej pesnij dopadala je slovenska Ipavčeva „Domo vina“, v kateri sta Hrvat Floršić (bariton) in Slovenec Bučar (tenor) odlikovala se s čistim in jako mlo zvonečim glasom. Hrvatske opere pevec pl. Hraljanović dobil je lavorov venec za svoje pesni. In da si čul navdušene govore pri komersu, kojemu predsedoval je predsednik „Zvonimirov“ g. Zmajić. Hrvat, Čeh, Bolgar, Slovak, Malorus, Rus, Slovenec — vsi govorili so navdušene besede za slogo, pobratimstvo, svobodo in vzajemnost slovansko. Izmej Slovencev govoril je predsednik „Slovenije“ g. Triller. Njegov govor bil je vsprejet navdušeno. — Izmej gostov mi je omeniti prošta votivne cerkve na Dunaji g. dr. Marschalla in dveh drugih Dunajskih duhovnikov, ki so jako hvallili petje in glasbo slovansko.

Od Fare pri Idriji, junija meseca. [Izv. dop.] Odrpito pismo Idrijskemu c. kr. rudniškemu ravnateljstvu.

Odkar nas je zapustil nepozabljivi bivši naš kaplan preč. g. A. R., nemamo nikakega šolskega zavoda, da ne govorimo o sedanji šoli „za silo“.

Naravno je, da so kmetski svetovalci naših podobčin vedno protestovali zoper ustanovitev šole pri Fari, ker iz Čekovnika, iz Srednje in Gorenje Kanomlje pač ne bode mogoče pošiljati otrok v 1 do 4 ure oddaljeno šolo. Tudi so oni sami brez šole se preživeli do sedaj, in so trdno prepričani, da je tudi za njihove otroke skrbjeno dovolj, če se jim le podmeta in mleka da. Večkrat se je Fari od druge strani že obljubovala šola, a danes je ta zaviral, jutri smo pa že pozabili na Prifarsko šolo. V samih obljubah minolo je že dobrih deset let, in še se je nam ni nadejati.

Pri Fari in v bližnji okolici živi lepo število rudarjev Idrijskega c. kr. rudnika, ki imajo dovoljno število za šolo godnih otrok. Te rudarske obitelji so pač preuboge, da bi mogle pošiljati otroke v Idrijsko šolo in če ne glede na denarno stran, vzlasti radi daljave in nevarnih potov po zimi in ob deževnem vremenu. Pomislite, gospoda, da je pot dolga, negoden otrok bi moral po zimi že ob 6. uri zjutraj na pot, da pride v Idrijo o pravem času. In kdor pošilja otroke v Idrijo, mora jih pač vsaj za zimo tudi dobro obleči in obuti; to pa je težko, težko ubogemu rudarju — z obitelji.

Naši tovariši v Idriji imajo, rekel bi, šolo pred pragom, kjer se otroci njihovi marsikaj koristnega in lepega uče. Mi pa nemamo niti jednorazredne šole, kjer bi se naša deca vsaj za največjo silo pisati, čitati in računati učila. Naša deca ostaja brez vsakega pouka. Mi pa ničesar ne moremo storiti zanjo. Sedanje šole „za silo“ ne moremo pripoznati in je ne moremo zmatrati — kot šolo.

Že od davna plačeval je Pri Fari bivajoči rudar mesec za mesecem, leto za letom svoj obulus za šolo; a koristi ni užival od tega nobene, niti je ne uživa, kajti iz že navedenih vzrokov pošiljal je in pošilja le redko kateri svoje otroke v Idrijsko šolo. Prošnje na nekem mestu pa so se v prejšnjih letih dosledno odbivale z neumestno motivacijo: da, komur je za šolo mari, pošiljaj svoje otroke v Idrijo.

Z ozirom na gori navedene razloge opozorjemo slavno Idrijsko c. kr. rudniško ravnateljstvo na naše odnošaje in na bodočnost naših otrok, ter v gotovej nadi, da sl. gospodi naše razmere neso neznane, udano prosimo, da nam blagovoljno pripomore pred ko pred do prepotrebne — vsaj jednorazredne šole.

Mož, ki bi nam do tega pripomogel, ostal bode nam vedno v hvaležnem spominu.

Več očetov.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za pravo farne cerkve v Železni kapli na Koroškem 300 gold.

— (Knezškof dr. Misija) podaril je društvu katoliških pomočnikov v Šent Vidu nad Ljubljano 50 gld. ter prevzel pokroviteljstvo tega društva.

— („Edinosti“) zadnje številko zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo zaradi dopisa „Iz

Padrič“, v katerem se pripoveduje, kako se je v 13. dan t. m. vrlim „Skalašem“ odzela trobojnica s črno-žoltimi trakovi. Več o tem v prihodnji številki.

— (Pogreb dra. Lud. Chrobata,) ki se je vršil 25. t. m. na Dunaji, bil je sijajen. Udeležilo se ga je toliko Dunajskega občinstva, da je bila cerkev sv. Petra v I. predmestju polna. Vsi slojevi Dunajske družbe bili so zastopani, posebno mnogo seveda kolegov umrlega, Dunajskih odvetnikov, mej katerimi videl sem naša rojaka dra. Pogazhnika in dr. Seshuna, dalje dr. Lenocha, Pokornija, Hasselwanterja itd. itd. Pevci „Slovenije“ in „Zvonimira“ pod vodstvom g. Bohinca peli so v hiši pokojnikov „Nad zvezdami“ in v cerkvi „Blagor mu“. Pokojniku darovanih vencev bilo je gotovo nad 50.

— (Učiteljska konferencija za okoličico Ljubljansko) bode letos v 3. dan avgusta ob 10. uri dopoldne v učilnici pri Sv. Petru v Ljubljani. Dnevni red: 1. Konferencija se otvori in volita se dva zapisnikarja. — 2. C. kr. okrajni šolski nadzornik poroča iz svojega nadzovanja. — 3. Kraj, kjer je šola, naj se v pogovoru z učenci popiše ter na šolski deski nariše. Poročevalca gg. nadučitelj Kermavner in učitelj Bregar. — 4. Kaj namerja in koristi pouk gospodinjstva in kako bi se učivo, ozamenjeno v § 79 š. z., prav razdeliti na posamezne dekliske oddelke ter učiti dalo ob enem z ženskimi ročnimi deli? To poročilo morajo vse učiteljice šolskega okraja pisati ter do 25. dne julija predložiti okrajnemu šolskemu nadzorniku. — 5. Izbero se knjige za uk in čitanje v šolskem letu 1885/86. — 6. Predsednik knjižničnega odbora poroča o stanju ter računu knjižnice okrajno-učiteljske. — 7. Nasveti, da se naročijo nova pedagoška dela. Take nasvete je pisane doposlali predsedniku knjižničnega odbora vsaj do 25. julija. — 8. Volitev knjižničnega odbora za šolsko leto 1885/86. — 9. Volitev stalnega odbora v konferencijo okrajnih učiteljev za 1885/86. — 10. Samosvoji nasveti, ki naj bi se pisani doposlali c. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku vsaj do 25. dne julija. Tudi letos razposlal se je ta dnevni red učiteljem v nemškem jeziku. Mi smo ga morali sami preložiti, ako nismo hoteli ignorovati dejanja, ki je važno za napredek našega osnovnega šolstva. Zopet letos javno vprašamo naše gg. okrajne nadzornike in slavni deželni šolski svet: Zakaj je nemščina v poslih slovenske ljudske šole na Kranjskem potrebna, ni-li umestniši jezik slovenski za učiteljstvo, ki je slovensko? Ker nemščina ni še uzakonjena kot državni jezik, ker mari-več slovenskemu jeziku gre v Slovencih pravica in prvo mesto, vprašamo še, kaj mislijo naši zastopniki v deželnem šolskem svetu, da le naprej puščajo v našem šolstvu to nepotrebno nemčarjenje?

— (Čudež v Pliskovici) je pri kraji. Oče otrokom, ki so pripovedovali o čudoviti prikazni, je nek gostilničar, ki je svoje otroke naučil, kako naj govore. Mož napravil je veliko dobička, kajti romarji so pri njem prav pridno pili. A sedaj mu je redarstvo to kupčijo ustavilo in ga zaradi sleparstva delo pod ključ.

— (Krvav dež) opazovali so gostje v Simonovej gostilni v Ljubljani preteklo nedeljo ob 7. uri zvečer. Ta zanimljiva, pri nas redka prikazen, bila je baje omejena le na nekoliko □ metrov in krvavi dež porušil je prt na mizi, pesek in obleke gostov. Da je ta prikazen bajejevercem in klepetaćem kakor nalašč, nam menda ni treba praviti.

— (Ponesrečil se je) šolski nadzornik in ravnatelj na Vrhniki, gosp. V. Levstik. Zadnji petek se mu je splasil konj in skočivšemu raz voza na tla se mu je noga zlomila na dveh mestih.

— (S Prema) piše se nam v 27. dan t. m.: V 142. šte. „Slov. Naroda“ se poroča, da so v Kilovčah pred nekaj dnevi namerili na podzemeljsko jamo, kar pa ni res. Nam, ki je ta okolica dobro poznata, je povsem znano, da bi v takem svetu zaman iskali podzemeljskih otlin, kajti skalovitih krajev pri nas ni. Na Kilovških tleh nahaja se jedina jama — železnična galerija, katera se pa Postojnski jami ne da in ne sme primerjati. Vreme imamo krasno, češplje obetajo letos srednjo letino, druga letina tudi še precej dobro kaže, samo sena bode najbrž več premalo, kot preveč. Sicer pa: Bog nam daj po dolgih slabih letinah saj letos majhen oddihljaj, kajti bore Notranjec ga je istinito potreben.

— (Bralno društvo na Krškem) priredi v dan 5. julija t. l. „veliko svečanost“

v proslavo slovanskima blagovestnikoma sv. Cirilu in Metodu s sledečim vspeedom: Predpoludne ob 10 uri velika sv. maša s slavnostno pridigo, pri kateri poje Krški pevski zbor Nedvedovo mašo: „K tebi srca povzdignimo“: popoldne ob 5 uri javna godba na trgu (igra Zagrebška gledališna godba;) zvečer ob 7 uri koncert na vrtu gostilne Gregoričeve, pri katerem Krški pevci pojejo; 1. Molitev, Jenko, zbor; 2. Njega ni, Foerster, čvetospev; 3. Na moru, Jenko, zbor; 4. Kdo je mar?, Mašek, zbor s spremljevanjem godbe. Ustopnina h koncertu za s a m e 60 kr., za rodbino 1 gld. — Rojaki, udeležite se mnogobrojno te redke slavnosti — tudi iz bližnje okolice, ter pokažite svetu, kako zna slovenski narod slaviti svoje dobrotnike!

Odbor.

— (Vabilo k veselici,) katero napravi v nedeljo, dne 5. julija „Tržaško podporno in bralno društvo“ v proslavo slovanskih blagovestnikov bratov: sv. Cirila in Metodija na vrtu restaurant Požun pri sv. Andreji. Spored: 1. „Naprej“ — koračnica — D. Jenko — veteranska godba. 2. „Pozdrav“ — govori podpredsednik, gosp. V. Grebenc. 3. „Sablja moja“ — D. Jenko — poje „Slov. Vila“ iz Skednja. 4. „Banovci“ — koračnica — Titl — veteranska godba. 5. „Hrvaticam“ — zbor s samosplovom — I. pl. Zajc — „Slov. Vila.“ 6. „Fest Ouverture“ — Sorti — veteranska godba. 7. „Velikonočna“ — S. Gregorčič — deklamuje gospodičina A. Kobalova. 8. „Slovanska četvorka“ — Černy — veteranska godba. 9. „Ustaj rode“ — Gjuro Eisenhut poje „Slov. Vila.“ 10. „Finale iz opere Nikola Šubić“ — I. pl. Zajc — veteranska godba. 11. „Govor“ — zgodovinski podatki o svetem Cirilu in Metodiju — I. Dolinar. 12. „Slovanske melodije“ — potpouri — Rieder — veteranska godba. 13. „Morje adrijansko“ — zbor — A. Hajdrih — poje „Slov. Vila.“ 14. „Patrijotični odmevi“ — potpouri — Rieder — veteranska godba. 15. „Rojakom“ — zbor — poje „Slov. Vila.“ 16. „Slovanska koračnica“ — Hajdrih — veteranska godba. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Ustopnina 20 soldov za osobo. Čisti dohodek je namenjen društveni blagajni; zato se radodarnosti ne stavijo meje. NB. Ako ne bode vreme ugodno, se veselica preloži na 12. julija.

Odbor Tržaškega podpornega in bralnega društva.

— (Akademično društvo „Slovenija“) napravi v četrtek dne 2. julija t. l. redno sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Predloga odbora: a) o čitalnici; b) o letnem poročilu. 4. Berilo g. stud. phil. Markiča. 5. Slučajnosti. Lokal: I. Naglergasse 1. Wiener's Gasthauslokalitäten. Začetek ob 8 uri zvečer. Gostje dobro došli! Ker je ta seja zadnja v tem tečaju, nadeja se obilne udeležbe odbor.

— (Kobila ukradena.) V 28. dan t. m. dopoldne mej cerkvenim pravilom ukrad je neznan tat na občinskem pašniku v Zagorji na Notranjskem kobilo rudečosive barve. Kobila ima na zadnji levi nogi pri kopitu malo bele dlake, črno grivo in črn rep. Na vratu je griva od komata nekoliko oguljena. Kobila je stara 7 let, vredna pa 140 gold., lastnik jej je Miha Kavčič, posestnik v Zagorji št. 12.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 30. junija. (Oficijalno.) Depretis bode v sredo zbornici naznanil, da je on začasno prevzel ministerstvo vnanjih zadev, Tajani pa pravosodno ministerstvo.

London 30. junija. Gladstone pravi v zahvali Midlothianskim volilcem, da akoravno na zopetno izvolitev ni mislil, ga vender dolžnost proti stranki veže, da vse, kar more, stori za moč in jednost liberalne stranke.

Zagreb 29. junija. Deželna vlada razposlala je vsem oblastvom okrožnico zaradi kolere.

Brno 29. junija. Povodom slavnosti nemških pevcev navstali so izgreji, na obeh straneh več osob zaprtih.

Draždane 29. junija. Policija izgnala je od tukaj več českih delavcev in zaključila društvo „Česky klub“ baje zaradi socijalne agitacije.

Saarbrücken 29. junija. V jamah v Duderweileru bila eksplozija. 17 delavcev ubitih, jeden se pogreša.

Madrid 29. junija. V soboto v Madridu 2 zbolela, 1 umrl. V provincijah 1274 ljudi za kolero zbolelo, 566 umrlo. V nedeljo v

Madridu 1, v provincijah 511 za kolero umrlo. Mnogo novih bolnikov.

Razne vesti.

* (Slabo plačilo za volilno agitacijo.) Finančno oblastvo na Dunaji je davčnega terjalca Antona Sesserja zaradi strastne in presilne agitacije o zadnjih volitvah zapodilo iz službe. Strastni agitator je vsled izgube svoje službe zblaznel. Predno so ga pa mogli spraviti v opazovalno sobo občne bolnice, pobegnil je in se dosedaj še ni vrnil. Najbrž je skočil v vodo. Nesrečna žrtev volilne agitacije zapušta nepreskrbljeno soprogo in štiri mladoletne otroke v največji revščini. Tako v naši prestolnici. In pri nas? — Pri nas pa Šukljejevi agitatorji pričakujejo vrhu že prejetega plačila še najmanjših in najboljših služeb.

* (Umeteljni vrtar, ki ne more umreti.) V Budimpešti pil je 23. t. m. umeteljni vrtar Meszaws, fosforovo tekočino in tako zakrivil svoj petnajsti samomor. Samomorilca odveli so v bolnico in upati je, da bo nesrečnež ostal zopet pri življenji. Čudak je izjavil, da hoče, ako okreva, nabasati si žepe s kamenjem in skočiti v Dunav. Vse druge načine samomora je že poskusil, a zaman, ne more se spraviti s tega sveta. Mož ima res smolo, toli je nesrečen, da ga še smrt ne mara. Najbrž ga tudi mogočni Dunav ne dovede do zaželjenega cilja in konca. Kakor je videti, treba celó za samomor nekaj talenta.

S tremi krajecarji

vsak dan dočeti se radikalno čiščenje telesa (za kar najbolj ugaja pomlad in vroči čas leta) in s tem odvrne mnogo bolehnosti, katere nastanejo vsled motenja v prebavljenji in prebavljenji (zapreje, bolezn v želodci, žolcu in na jetrah, zlata žila, pomanjkanje slasti do jedi, silni naval krvi itd.). Mi mislimo rabo švicarskin pil lekarja R. Brandt-a, dobé se škajljica za 70 kr. v lekarnah, kot čisto zdravilo. Ker se v Avstriji mnogovisno ponarejajo R. Brandt-a švicarske pile, naj se natančno pozri, da ima vsaka škajljica na pokrovu beli križ na rdečem polju in imenški podpis R. Brandt-a. (28.)

Poslano.

Menda po posredovanji občinskih odbornikov gg. Andreja Vidmarja in Janeza Opekarija me v zadnjem „Brencljnu“ dolže, da sem soseskinega imetja 120 hof prodal za jeden frakelji žganja. To je nesramna laž, prodal nesem ne jedne hoje soseskine. Uložil sem ob jednem zaradi obrekovanja tožbo proti „Brencljnu“. Gosp. Andrej Vidmar, ki je sam prodal 100 hof vse vkup za 1 gld., menda po sebi meri, in Janezu Opeki bilo bi pač priporočati, naj pometa pred svojim pragom, da ne bo njegova gostilnica vso noč odpita za razgrajče! Toliko v obrambo! (384)

Janez Svete,
župan v Rakitni, fara Preserje nad Borovnico.

Zahvala.

Ker mi ni mogoče se pri vseh, ki so tako izdatno pomagali, ko se je pri meni vnelo, osebno zahvaliti, naj mi bode dovoljeno, tem potom izrekati prav iskreno zahvalo vsem, ki so z vso silo in močjo pripomogli, da se je ogenj zadržal.

Marija Jenko
iz Litije.

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo z čenja se aronta v današnji številki, katera priporoča rozo po glavem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo. Pojemoma (1) se ustvarjajoča tekočina, katero je pri izpraznitvi lastnih cib, golobradcih in ostalih že neveljano mnogo koristilo in doslej v svojih upravljenjih bilo čisto čeno. Nečemo na dolgo in široko razpravljati o vrednosti tega sredstva, kakor bi zaslužila, temveč oboje p. n. c. čenja na čisto čeno in priporočamo postopati s tem sredstvom. Aho ne bi imelo vsakega pripravljena je čenja čenja brez ugovora povrniti.

Tržne cene v Ljubljani

dné 27. junija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
1. r.	711	85	85
2. r.	585	85	85
3. r.	54	85	85
4. r.	536	85	85
5. r.	54	85	85
6. r.	618	85	85
7. r.	550	85	85
8. r.	4	85	85
9. r.	8	85	85
10. r.	8	85	85
11. r.	8	85	85
12. r.	8	85	85
13. r.	8	85	85
14. r.	8	85	85
15. r.	8	85	85
16. r.	8	85	85
17. r.	8	85	85
18. r.	8	85	85
19. r.	8	85	85
20. r.	8	85	85

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. junija	7. zjutraj	733-98 mm.	17-6° C	sl. jz.	jas.	9-20 mm.
	2. pop.	732-94 mm.	29-1° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	734-82 mm.	18-6° C	sl. sev.	obl.	dežja.
28. junija	7. zjutraj	734-54 mm.	17-6° C	brezv.	megla	3-30 mm.
	2. pop.	732-40 mm.	27-0° C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	733-20 mm.	19-6° C	brezv.	obl.	dežja.
29. junija	7. zjutraj	732-80 mm.	19-0° C	brezv.	jas.	
	2. pop.	731-10 mm.	27-6° C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	731-04 mm.	18-8° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 21-8°, 21-6° in 21-8°, za 2-9°, 2-7° in 2-9° nad normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 30. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 55	kr.
Srebrna renta	83	25
Zlata renta	108	20
5% marena renta	99	40
Akcije narodne banke	857	—
Kreditne akcije	284	50
London	124	20
Srebro	—	—
Napol	9	85 1/2
C kr cekini	5	88
Nemške marke	61	—
4% državne srečke iz 1854	250 gld	127
Državne srečke iz 1861	100 gld	167
4% avst. zlata renta, davka prosta	108	25
Ogrska zlata renta 4%	99	20
papirna renta 5%	92	70
5% štajerske zemljiše odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	116
Zeml. ob. avst. 4 1/2% zlati zas. listi	123	50
Prior. obliq Elizabetine zapad. železnice	113	50
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld	175
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	97
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	195	50

Zahvala.

Za obile dokaze toplega, odkritosrčnega sočutja in prijaznosti o smrti našega nepozabljivega soproga in očeta, za krasne vence in mnogobrojno udeležbo pri pogrebu dražega ranjkega izreka ginenim srcem vsem svojim someščanom, p. n. gospodom c. kr. uradnikom, gospodom c. kr. profesorjem in učiteljem tukajšnjih šol, slavnemu mestnemu zastopu, prostovoljni požarni bramb. vsem prijateljem in znancom iz Ljubljane in drugih krajev svojo najtoplejšo in najodkritosrčnejšo zahvalo

žalujoča rodbina

Šavnik-ova.

V Kranji, dne 28. junija 1885.

Poslano.

(7-24)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GIESHÜBLER
iz najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče piće,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plucvine I
želudca bolesti gekljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnem, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadah in ostalih lasch. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zjamčen. Počijla v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. G. Roich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri: Eduardu Mehru; v Trstu Peter S. G. v. S. 13; v Gorici leker C. Cristofaletti; v P. leker C. S. 13; v Celji Ed. Polz; v Mariboru J. Martin; v Ljubljani leker G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, očiščevalsko in polno sredstvo, ki nareja nečisto, belno in obilnost telesa, odstranjuje pege in lise — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(40-12)

Razpis

službe občinskega zdravnika

v trgu Središče (Polstrau) z veliko okolico (tri druge fare so namreč brez zdravnik), z letno plačo 400 gld. in drugimi dohodki. Prosilci, slovenskega jezika zmožni, naj pri županu uložijo svoje prošnje s spisi vred v 4 tednih.

Občina trg Središče,

26. junija 1885.

(381-1)

Čutek, župan.

K tisočletnici svetih apostolov CIRILA in METODA

je podpisani dal napraviti izbukneno podobo svetih prosvetiteljev, katerih umetna izpeljava se povsod pohvalno priznava.

Podoba je izdelana v obliki kolajn (15 cm.) po galvanoplastičnem potu v bakru in se dobi pristno posrebrana ali pa pozlačena ali pa tudi v raznih niansah antiknega dela. Vse oklepa jako primerni in olepšani leseni okvir in je jako pripravna za okrašenje sob in za darila. Risanje, model in rezbarije izdelane so od najizvrstnejših umetnikov Dunajskih, slika in okvir sta nenavadno trpežna in se kaj boljšega in lepšega še ni prodajalo povodom te vzvišene svečanosti.

Cene:

- a) Jednostavni okvir, podoba pozlačena, posrebrana ali pa antik gld. 6.—
b) Bogato okrašen okvir, podoba pozlačena, posrebrana ali pa antik 10.—
c) Kovinski okvir, podoba pozlačena, posrebrana ali pa antik 5.—

Izdelovalec: **Fran Pawlas**, tovarna bronastih del, pozlatovalec in posrebralec na Dunaji.

Glavna zaloga: **LEO WOERL**,
založnica knjig in cerkvenih umeteljskih del,
Dunaj, I., Spiegelgasse 12.

HOTEL PRI MALIČI

(HOTEL STADT WIEN).

Dovoljujem si visokej gospodi, kakor tudi p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da se bo od sedaj naprej točilo

Plzensko pivo

iz meščanske pivovarne v Plznu in **Reininghauserjevo pivo**, katero dobivam neposredno.

Nadalje priporočam moja priznana jedila, kakor tudi **pristna prirodna vina** v bogatej izbiri.

Za blagovoljni obisk prosim

z velespoštovanjem

JOS. TRINKER,
restavrant.

(374-3)

za hitro pripravo naravne, okrepljujoče kopeli smrekovih igel. Cena steklenici 40 kr., 12 steklenic 4 gld. av. v. pri **Juliji Bittner-jl**, lekarji v **Reichenau-u, Sp.-Avstr.**; zaloga v Ljubljani pri **Jul. pl. Trunko-zy-jl** in v mnogih lekarnah cesarstva.

NB. Za veliko banjo zadostuje jedna steklenica, za (143-10) kopalni stol 1/2 steklenice.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZI-GASSE 1,
najstarejša trdka te vrste. (623-33)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

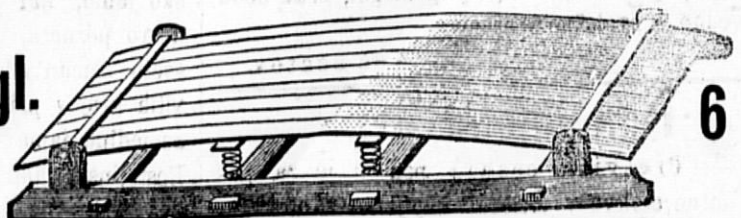
C. kr. avstr. ogrsk. priv.

(161-8)

motraci z lesenimi vzmetnicami.

6 gl.

6 gl.

nadomestilo za slamjače in žične ustavke, čisti, trajni in ceno, izvrstni za zavode in bolnisnice. Ako se jih več vzame, zniža se primerno cena. Pri naročbi naj se naznani notranja širjava in dolgost postelji.

Glavna zaloga: **Dunaj, I., Neuer Markt 7.**

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.